

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

KΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη αναδομημένη υπό δικαιοματός κρίσεως εκ δραχμών πέντε, δεν λαμβάνεται υπό όριον.

Άρτεμίδα Κωών... Μυτιλήνη. Ευχαριστούμεν πολύ. Θά σάς ε-
πιτρέψωμους τις 20 δραχμές. Στείλτε μας τή διεύθυνσιν σας. Γ. Δ.,
Παγκράτι. Το τετραστίχο σας όχι και τόσο επιτυχές. Εύαγγελία Δο-
κούκου. Το «Σούρουπο» σας καλοούιστο. Θά ήσαν όμως καλύτερο άν έ-
λειπαν μερικές κακοήχεις και ακατάλληλτες λέξεις, όπως το «να παρρησι-
ασόμεν», «νιώμα», κλπ. Μιχαήλ Κ. Σοφοκλέους. Το ποίημά σας στο
της Παλαίας Σχολής. Γιατί το κάνατε αυτό; Δεν εινε καθόλου σωστό η
άντιγραφη κανείς ένα ποίημα. Ι. Κ., Κονίτιοτες. Δημοσιεύσαμε εδώ μερ-
κά τετραστίχα από το ποίημά σας «Μετά την άποτυχία στας εισηγηρίους
εξέτασεις του Πανεπιστημίου» για να παρηγορηθήτε κάπως γι' αυτήν και να
τιμωρήσθον και οι... παναθλητή καθήγητη. Ίσως:

Πάν ή έλπίδες, πάνε οι κόποι
πάει ο τιμός των κόπων ιδρώς
πού τέσσαρες μήνες το καλοκαίρι
έμελετούσα ο καυμένος ύψ φαν-
(δολφ)

Δέν εινε άδικο και κρίμα με-
γαλό
νά λαχταρήσ η αυτό που πόθης
πλήν όμως κακοδούν μοιζούν
να σέ κενιά εκεί που ποίεις ;

Στόν ύπνο μου μόνον άγριος
(σάκμερις
άγρια όντρια φανταστικά
εις το έξής θα με παιδεύουν
γιατί ή ζωή μου θα εινε πι-
κρα.

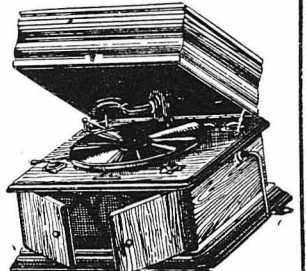
Άγγελικήν Πατα-
δατοού. Ένταυθα. Γραφέτε
πρωτά και καλά. Μονο πρέπει να
αποφασίσετε τα στίχους ρομαντικά
θεματικά. Έπιτυχίους πάντα επι-
με την μελέτη και την πείρα θα
γρφέτε πολύ καλύτερα. Βασίλει-
ον Δουτοάν. Ένταυθα.
Τα ποίημά σας άριστά. Α. Μ.
Α. Μ. Α. Ρ. Α. Α. Α. Α. Α. Α. Α.
«Έχετε δικη και δεν έξρωμε έ-
μεις μέ τι κάνουμε, οι λόγιοι έ-
και σοβαροί βασιστά μας τ. Λε-
ν. ή ξέρουμε τι κάνουμε. ξέρουν
και οι λογιοί τί λέει και δεν έ-
ρετε τί λέτε όμως!... Γ. Πα-
σοη ν. Ένταυθα. Το «Μπουκε-
τό» του «Μπουκετού» ετοιμά-
ται περιτοδός. Θάνα θάναξ ήθε-
σάν. Άλθινα εδοτική κλάση
κλήνημα. Συνεργασία ξενή και έλ-
ληνική άριστοσηματική. Εικονο-
γραφισμός πλούσια, σφάνσια μέ-
ρη σπατάλης. Οι στέλλοντες 25
δραχ. θα το λάβουν πρώτον, αμ-
σας μόλις ετοιμασθή. Όσο για
το «Μπουκετό» ετοιμάει τον τρίτο
μεγάλο θρήνημό του. «ΟΙ ΔΙΑ-
ΠΡΕΠΕΙΣ ΤΕ ΛΗΝΕΣ ΟΥΔΕ
Ο ΕΡΕΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΕΡΟΝΤΕΣ
ΒΑ ΓΑΛΛΩΝ ΚΟΜΟΝ. Ν. Φ. Δ. Κ. Α. Ν.
Φερικλήν. Σας έχουμε υπό όφει-
μας. Άν ήσας πύη ποητικά το εν-
λογον ήμερολόγιον πέντε γνωμο-
δοίες. πρήμερον άφορτο ύψολόγιο
τόν αναγκαστή. Ι. Τ., Ζακύνθος.
Άπό την μεταφρασιν του Rou-
sard και τά δύο πρωτοτυπα ποι-
ηματά σας φαίνεται πως εχετε
κάποιο ποιητικό ταλέντο. Πρέπει
όμως να μελετήσετε τη στιχομο-
γική γιά να γρφέτε στιχομο-
γικός και άρτίους. Σ. Α. Α. Α.

Έγώ δέν φτάνω ! ηργάσθην με
(ζήλο
γιά ένα όνειρο με πόθο θετικό
άλλ' άν εις τούτο δεν ήδυνήθην
το ξαναλέγω δέν φτάνω έγώ !

Πάν ή έλπίδες τά όνειρα σδύσαν
δέν αναπλάττονται πια στό μυαλό
δέν μού λικνίζονται δέν μού κοι-
(μίζουν
τόν θολωθήνα μου διαλογισμών.

Τό γραμμόφωνον και ήρνησε το άγαπητό-
τερον μέσον εκλαϊκεύσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπιτι
δέν εινε τέλειο. Όλοι, νεοί
και γέροι, μαζευόταν γύρω
του. Μ' αυτό ή νεότης έχει
στη διάθεσί της τις πιο σημι-
σμένες όρχήστρες του κό-
σμου, πού παίζουν τεύς τε-
λευταίους χορούς της έπο-
χής. Χάρις σ' αυτό οι γέροι
ξαναζούν την εύτυχισμένη
ζωή των νεοιτων των, ακού-
οντες τις ώραιότερες καντά-
δες πού τραγουδούσαν στις
έκλεκτές των. Άλλά διά να
απολαύση κανείς το γραμμό-
φωνον πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίες τελειο-
ποιήσεις. Το γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εινε το με-
γαλότερον όργανον πού συγγεντρώνεται τά χαρίματα αυτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ
Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρά τή :
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ : Στοά Άρσρακείου 12. Πειραιεύς : Φιλωνες 48
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ : Έρμού 111.

σκα ν. Πειραιά. Όύτε το σημερινό ποίημά σας δέν εινε επιτυχές. Μερικές
μάλιστα φράσεις του εινε χωρίς έννοια. Όύτε ρυθμό έχει, ούτε μέτρο. Δη-
μοσιεύουμε εδώ ένα τετραστίχο για να ήθε καλύτερα να λάθη του.

Θέλω από τά δένδρα τά φύλλα κάτον να τά ριξω
και μέσα στους κήπους να τά πανηγυρίσω.
Και έτσι ένα φύσμα να τούς δώσω
Και από τούς κήπους να τά βγάλω όξω.

Ρά μ μ ο ν. Ένταυθα. Στο δικό σας ποίημα ή έννοια εινε τόσο υπε-
ρεμένη, ώστε να μη βγαίνει στο τέλος... κομμία έννοια. 14 ε τ ή σ υ ν ε ρ-
γ α τ η ν. Τα «οίατι και τά διότι» που μέ στέλνετε, πολύ γνωστά. Γ. Δ.,
Ένταυθα. Το «Σούρουπο» σας καλοούιστο. Θά ήσαν όμως καλύτερο άν έ-
λειπαν μερικές κακοήχεις και ακατάλληλτες λέξεις, όπως το «να παρρησι-
ασόμεν», «νιώμα», κλπ. Μιχαήλ Κ. Σοφοκλέους. Το ποίημά σας στο
της Παλαίας Σχολής το 1860. Η ποίηση έχει πάρι σήμερα καινούργιους δρόμους και ή θεματογραφία σπο-
κλεινεται έντελως άπ' αυτήν. Άν δέν σας άπαρηγορήσε ως τώρα, αυτό ση-
μαίνει ότι το διηγημά σας δέν έλθρη. Η ί κ ο ν ο κ α λ. Ζ η ρ ο υ ο. Πεν-
τάλοφον. Έχετε άπολυτως δικη. Σας ευχαριστούμε πολύ για την πληρο-
φορία σας, όπως και για τά εύγενικά σας λόγια. Θά λάβουμε άμέσως μέ-
τρα, ώστε να μην επαναληφθή μια τέτοια έκμετάλλευσις Γ ρ η γ. Π λ ι ά κ α ν. Γαστούνη. Και εις ακολουθήσατε αυτή τη γελοία μόδα των φετο-
μοτέρων ποιημάτων με τις διπλές έσωτερικές διομοκαταλήξεις με τά
γαλλικά όνοματα ; Αυτά δέν εινε ποίημα. εινε παιχνίδια, τά όποια χρειαζέ-
ται έξαιρετική μαεστρία για να πετύχουν. Το δεύτερο ποιημά σας στο
«Χριστόδω» καλύτερο. Άλλά κι' αυτό άπώλεται πολύ σε λόγια που δέν
κρίνονται. Π λ. Φ ρ α ν τ ζ ε σ κ α κ η ν. Το πρώτο ποίημά σας άει-
πιτυχές. Ξανά... μάτι δέν ύπαρχον. Το άλλο ακατάλληλον. Ί α σ ο ν α Δ ε λ η γ υ α ν ν η ν. Το ποίημά σας άστενον και ή εικόνα πού δίνετε
σ' αυτό κοινές. Ά λ κ η ν σ τ ε φ ο ν ο. Ένταυθα. Και τού δικό σας ποι-
ημα το ποίημα πού γρφέτε για τον πεθαμένο φίλο σας και άν εινε πρ-
γματικό καλό. θα το δημοσιεύσουμε ευχαριστή. Ν. Β ο υ α τ ζ η ν. Βολόν.
Το διηγημά σας μοιζοντι γραμμένο στη δημοτική, έχει κατ' αρχολογικό
ύψος. Το τοπίο δέν λέγεται «ρομαντικό» όπως γρφέτε. Ρομαντικό λέγεται το
υπόθεσημα. Δ η μ. Μ π ε λ ε τ ε ς ν. Καβάλλων. Ευχαριστούμεν. Δυστυ-
χώς δέν μας χρειαζόταν. Κ ω ν. Μ α ο ρ α ν. Αιμίλιον. Το ποίημα
σας έχει εδώ κι' εκεί μερικούς στίχους καλούς. Μία όσα σόνολο εις επιτυ-
χητός. Α λ λ α ν. Ένταυθα. Περιήμον. μοναδικό σ' αυτό το είδος εινε το
έργο του Paul Morand «L'Europe Galante». Σας το συνιστούμε. Έπι-
σημα τέτοια έργα εινε και τά υψιστοσηματά του Decolma; μα αυτά δέν
έχουν καμμία σχέση φιλολογική άξια. εινε έπιτολμα, όπως επίσης έπιτο-
λμα εινε και τά συναισθηματά πού προκαλούν. Κ ω ν σ τ ε ν τ ε ν ο Γ ι α τ ρ α κ η ν. Άπό το μακροσκελέστατον ποίημά σας δημοσιεύουμε εδώ τα
τρια πρώτα τετραστίχα και το τέλος. Για να ήθε ότι δέν εινε... ποίημα.
Διασάει ποιησι να πάρτε μια ιδέα, για τ' όνομα του Χριστού και της Πα-
ναγίας και των Άγιων Πατρώων και Παρών : Ίδου τέλος πάντων μικρά μερί-
εκ του όλου ποιήματος :

Μιά παιδούλα όφρανή
φτωχή κι' έρημη ή καμμένη
άπό ψηλό βουνό κατ'είνε
σκηφτή πονετική και λυπημέ-
(νη)

Και πρός την θάλασσα πηγνή
Αχ ! και σιγονιλή !
Είχε τά χερσά μαλιάνης έ-
(πλεγα
στούς όμους ακατάστατα οχημέ-
(να,
κι' επάνο τους οχημένα τά ε-
(στόλιζαν,
φυλλά άνθους, πέταλα οσίδου,
καυρόσηνον χερσά φτερά βολ-
(μένα)

Και μοιάζε Νυμφούλα τ' όρους
με μαλιά στούς όνειους οχημέ-
(να,
'Αχ ! και επάνο τους με άνθη
(και φτερά, ήσαν στολιωμένα.

Φτάνοντας δε στη θάλασσα
στέκει αναταναζοντας με πι-
(κρα
κονιάει τά νερά της θάλλωσας
(τά ήνηγα
τό κύμα πού θλιβήζονα επάνο
(στα χάλινα,
Τά ειδη κίναστέναζε με πι-
(κρα,
'Αχ ! και κάθησε κισπέε με
(τά χάλινα.

Τρεία πουλάκια πήγανε και δι-
(πλα της σταθίμων
κελιδήσαν επί μαζού, ένα,
θληβρό σκοπό, και αποκακρι-
(θήκαν.

Τώρα ή άμοιρη μηκοή μοναχή
(έμεινε έκει ;
όχ ! ; παρά ένας ήχος έμεινε
νά την αποκημίζει και νά την
(γληγοφιλεί.

Ό ήχος δε αυτός δέν ήν πι-
(ρά τό κύμα
όπου σιγά θλιβήζη δίπλα άπό
(της μηκής τό μνήνα !!!
θλιβές ! θλιβές ! θλιβές !